

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Botezul Domnului

Evangelhia Duminicii după Botezul Domnului (Ev. Matei 4, 12-17)

În vremea aceea, auzind că Ioan a fost întemnițat, Iisus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ceea ce s-a zis prin Isaia prorocul, care zice: «Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit». De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor.

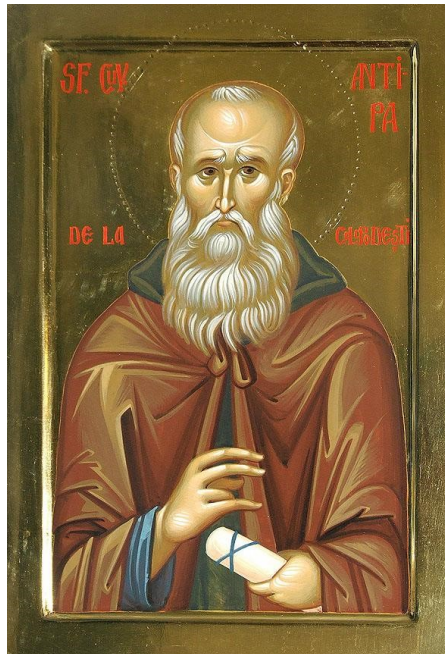
De la Iordan, la omul de ieri și de azi

Pericopa evanghelică de la Matei care s-a citit în această duminică ne relatează despre cele ce s-au întâmplat după Botezul Domnului sau, mai precis, după ce Sf. Ioan Botezătorul a fost întemnițat de către Irod. Evangheliștii arată că mărturisirea lui Ioan făcută la Botezul Domnului Hristos, prin care Îl indică pe El ca fiind „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii”, a avut ca prim efect sensibilizarea propriilor ucenici. Aceștia și-au îndreptat atenția către „Învățătorul” Iisus și au prins a-I urma Lui. Dar, Mântuitorul preia, într-un fel, „ștafeta” de la Ioan, rostind aceleași cuvinte ca și el: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor” (Matei, 4,17). Era un îndemn, o chemare, dar era și o revelație, căci li se vestea oamenilor din acea vreme că Împărăția cerurilor s-a deschis, prin Evanghelie, în care să creadă (Marcu 1,15), ca semn al pocăinței, al transformării lor.

Propovăduirea Mântuitorului Iisus Hristos în Capernaum, unde S-a îndreptat după plecarea de la Iordan (Luca 4,31), avea menirea, întâi de toate, de a face mult bine oamenilor, căci atât de multe vindecări a făcut, încât „s-a dus vestea despre El în toată Siria” (Matei, 4,24).

(continuare în pagina a doua)

Luni, 10 ianuarie: Sf. Cuv. Antipa de la Calapodești

„Dacă ai părăsit casa părintească și satul natal, ai intrat în obștea fraților și călugărilor din lavra Neamțului, unde ai căutat neîncetat să urmezi pravila Bisericii și să te înduhovnițești din viața părinților îmbunătățiți.

Pentru aceasta, primește de la noi cântarea aceasta:
Bucură-te, că de tânăr ai plecat spre nevoiță;
Bucură-te, că te mângâi din iubire și credință;
Bucură-te, că la Neamțu ai intrat în mănăstire;
Bucură-te, că Fecioara Maria ți-a fost ție ocrotire;
Bucură-te, că dorit-ai sfânta viață îngerească;

Bucură-te, că întru tine Domnul a vrut să locuiască;
Bucură-te, că virtutea ai avut-o ca arvună;
Bucură-te, că vrăjmașii n-au putut să te răpună;
Bucură-te, că în suflet ai purtat pe Duhul Sfânt;
Bucură-te, cel ce cerul l-ai coborât pe pământ;
Bucură-te, că viața nu ți-a fost decât o cruce;
Bucură-te, și primește lauda pe care ți-o aducem;
Bucură-te, Părinte Antipa, iubitorule de pustnicie!

După ani îndelungați petrecuți în smerenie și pocăință în obștea Mănăstirii Neamț, ai avut sfatul îmbunătățitului Părinte Dimitrie ca să pleci în Muntele Sfânt al Athosului. Iar acesta, dăruindu-ți binecuvântare, ai plecat să te nevoiești în Schitul Prodromu, cântând neîncetat: Aliluia! ”

Fragment din Acatistul
Sfântului Cuvios Antipa de la Calapodești

De la Iordan, la omul de ieri și de azi

Această lucrare a binelui este, sau trebuie să fie, începutul oricărei predici. Ne-am obișnuit să facem o separație între lucrarea binelui între oameni și acele cuvântări moralizatoare pe care le ținem semenilor noștri. Nu te crede însă nimeni dacă nu vede că ai făcut bine; abia atunci cuvântul omului capătă greutate. Spune Mântuitorul Iisus Hristos: „din prisosul inimii grăiește gura” (Luca, 4:45). Nu poți deci grăi lucruri diferite de cele pe care le trăiești, le împlinești, căci „Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune” (Matei 7,18).

Dar ce vestea de fapt Mântuitorul prin aceste cuvinte: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor”? În chemarea aceasta sunt asociate două propoziții la timpuri diferite, prima cu referire la prezent („Pocăiți-vă”) și a doua care reprezintă ceva preexistent acestei stări de pocăință. De ce acest dezacord? Pentru că în această chemare de fapt Mântuitorul Iisus Hristos înfățișa contemporanilor și tuturor celor care urmează cuvintele Sale o realitate: actul mântuirii este împreună-lucrare între Dumnezeu și om. Pocăința e lucrarea pe care trebuie să o împlinească omul în raport cu Dumnezeu, iar împărăția cerurilor, gătită de la întemeierea lumii, e lucrarea lui Dumnezeu pentru om. Așadar, poți să faci multe lucruri bune, dar ele trebuie întotdeauna puse în acord cu Dumnezeu, cu voia Lui, cu binecuvântarea Sa și cu iubirea lui Dumnezeu. Altfel, ele rămân doar fapte meritorii, dar departe de planul lui Dumnezeu, pentru că El ne-a pregătit pe noi pentru împărăția cerurilor.

Ce înseamnă a te pocăi? Înseamnă a te schimba, evident, a te transforma, a-ți schimba felul de gândi. Prin pocăință trecem de fiecare dată când avem câte o încercare, dar ea trebuie întotdeauna raportată la voia lui Dumnezeu. De aceea, pocăința nu-ți aduce niciodată o stare de confort static, ci are o dinamică a ei. Ea nu e o stare exterioară, fraților, deși are rezultate mai cu seamă în manifestarea noastră externă, ci pocăința e o stare profund interioară, prin care sufletul trebuie să vibreze. Vedeți, la Nașterea Domnului păstorii au fost incredințați de îngeri că Pruncul născut e Fiul lui Dumnezeu, au avut deci un sprijin pentru a crede. Magii au văzut la rândul lor steaua pe cer și trecerea stelei a fost argumentul că pruncul căruia i-au adus daruri a avut o binecuvântare specială de la Dumnezeu. Apostolii, la rândul lor, și-au consolidat credința prin cele ce le-au văzut, așa cum spune Sf. Ap. Ioan în prima sa epistolă: „Ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă” (1 Ioan, 1,3).

Dar pentru noi, oamenii moderni, ce argumente ar putea exista pe care să ne mai sprijinim credința? E prea departe parcă ceea ce relatează Evanghelia, la 2000 de ani distanță. Pe ce ne-am putea sprijini noi oare? - Tocmai pe cuvântul Evangheliei! Dar nu interpretată, înțeleasă, doar cu logica minții, căci, de multe ori, lecturile din Evanghelie, chiar și pentru buni cunoscători ai istoriei, ai teologiei, ai culturii și

civilizației celor din vechime, pot genera rătăcirii. Logica, știința, poate „descoperi” niște „adevăruri senzaționale” care de fapt ne înstrăinează de Adevăr, de esența mesajului divin, de propria mântuire.

De aceea, Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă să citim și să înțelegem Evanghelia „în duh”, căci „litera ucide, iar duhul face viu” (2 Cor. 3,6). Și nu numai înțelegerea Scripturii, ci toată relația noastră cu Dumnezeu trebuie, nu doar înțeleasă, sau rostită, ci trăită în „Duh și Adevăr” (Ioan 4,23).

Ce înseamnă să citești Evanghelia, Scriptura, „în duh”? - Să te străduiești, în primul rând, să citești TU în Scriptură și nu să judeci, să interpretezi după cele ce-ți spun alții; să cercetezi Scriptura, să te străduiești a o înțelege cu mintea și să te sârguiești a-i trăi adevărul. Abia această stare de sensibilitate și vibrație față de Cuvântul Domnului consemnat în Scripturi poate deveni argumentul de care avem atâta nevoie pentru întărirea credinței.

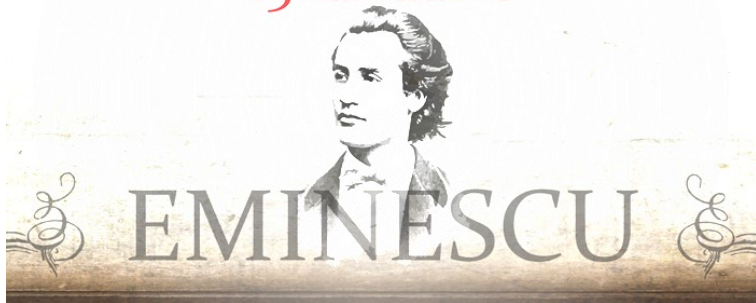
Acel „Pocăiți-vă”, poate deveni o stare firească a vieții creștine, care ne angajează în permanență să lucrăm la cele dinlăuntru ale noastre. Spre acestea ne îndeamnă strigarea Mântuitorului, care, în această duminică de după Botezul Domnului, într-un fel, devine o temă concludivă pentru perioada sărbătorilor.

Cu ce-am rămas din sărbători, din amestecul acesta atât de fericit în tradiții, rugăciuni, ospete, distrației, manifestări personale, manifestări de grup? E ușor poate e explicat în cuvinte, dar iată că Mântuitorul ne cheamă să dovedim în fapte cu ce-am rămas din sărbători. Dacă vom reuși să facem măcar un minut de sărbătoare în sufletele semenilor noștri înseamnă că purtăm încă în noi Împărăția lui Dumnezeu, care rămâne mereu aproape. Să nu ne îndepărtăm de ea, ci să ne întoarcem cu fața către Dumnezeu, Cel care în sufletul fiecăruia dintre noi așteaptă să fie chemat și să lucreze pentru a face să răsară lumină în „poporul care era în întuneric, așa cum zice Evanghelia acestei duminici.

Pr. Mihai Mărgineanu

Ziua Culturii Naționale 15 ianuarie

Eminescu în câteva gânduri și rânduri

„Eminescu ne îndeamnă să fim patrioți români autentici și în același timp români cu deschidere spre a învăța ceea ce este bun și la alte popoare.”

Patriarhul Daniel

Mihai Eminescu s-a născut în 15 ianuarie 1850 în Botoșani și a fost poet, prozator și jurnalist român, considerat de cititorii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română.

A publicat pentru prima dată la 16 ani, iar trei ani mai târziu a plecat la studii în Viena. În timpul vieții s-a remarcat printr-o activitate publicistică prodigioasă.

Manuscrisele sale, aproximativ 14.000 de file, au fost dăruite Academiei Române de Titu Maiorescu, în ședința din 25 ianuarie 1902.

În data de 15 iunie 1889, poetul a trecut la cele veșnice în București. Două zile mai târziu, Eminescu a fost înmormântat la umbra unui tei din cimitirul Bellu din București.

A fost ales post-mortem (28 octombrie 1948) membru al Academiei Române.

Augustin Z. N. Pop, în cartea *Pe urmele lui Mihai Eminescu*, spune că acea zi a fost ploioasă și mohorâtă.

Era, pesemne, manifestarea tristeții naturii care a vărsat lacrimi...

...Parcă cu o nefirească grabă, Eminescu fu așezat în mormânt sâmbătă. Nu știm ce a împiedicat oficierea slujbei de înmormântare după Sfânta Liturghie slujită dimineață în biserica Sfântul Gheorghe cel Nou, acolo unde a fost depus sicriul în care zăcea - „nemuritor și rece” - Eminescu”, relatează arhim. Mihail Daniliuc într-un articol publicat pe doxologia.ro.

Eminescu i-a impresionat pe contemporani prin inteligența, memoria, cultura la nivel european și farmecul limbajului.

George Călinescu l-a numit „poetul nepereche” a cărui operă învinge timpul. Și a avut drep-

tate.

Ca o recunoaștere a geniului operei sale, ziua sa de naștere a fost declarată în anul 2010 *Ziua Culturii Naționale*.

Surse: basilica.ro, doxologia.ro

Ultima poezie a lui Eminescu

Această poezie era scrisă într-un carnetel, aflat în buzunarul halatului său, alături de alte versuri care au fost scrise, spuneau admiratorii săi, în ultimele zile de viață, iar ultima dintre ele, conform acelorași mărturii, cu o oră înainte de moarte. De altfel, în versuri se ghicește sentimentul morții apropiate. Poezia a fost publicată de Ilie Ighel Deleanu în revista „Fântâna Blanduziei”, în care acesta scria: „Din notesul despre care am făcut mențiune în numărul trecut am mai putut scoate următoarele strofe, pe care le punem sub ochii cititorilor, întocmai cum se găsesc”, prezenta cititorilor redactorul Ighel în numărul din 23 iulie 1889.

Stelele-n cer
Deasupra mărilor
Ard depărtărilor
Până ce pier.

După un semn
Clătind catargele
Tremură largile
Vase de lemn;

Niște cetăți
Veghind întinsele
Și necuprinsele
Singurătăți.

Orice noroc
Și-întinde-aripile
Gonit de clipele
Stării pe loc.

Până ce mor,
Pleacă-te îngere
La trista-mi plângere
Plină de-amor.

Nu e păcat?
Ca să se lepede
Clipa cea repede
Ce ni s-a dat?

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com
Alte activități: Paul Sârbu, Mihail-Bogdan Trandafirescu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 9 ianuarie,**

*ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ **Vineri, 14 ianuarie,**

*ora 17.00 - Taina Sfântului Maslu.

◆ **Sâmbătă, 15 ianuarie,** întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare:

*ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, pomnirea morților

*ora 17.00, Slujba Vecerniei

„De ce oare sfinții se rugau neîncetat; de ce oare creștinului i se poruncește să se roage neîncetat? Pentru a fi mereu împreună cu Dumnezeu și nici un minut și nici o secundă să nu dăm loc păcatului, care caută neîncetat să ne prindă în cursă și să ne ațină calea spre Împărăția de Sus. Rugați-vă neîncetat (I Tesaloniceni 5, 17), spune Apostolul. Așa cum e neapărat necesar să respiri, tot atât de necesar este să te rogi; **rugăciunea e respirația sufletului, puterea și lumina lui;** hrană, băutură, desfătare, pace, bucurie, spațiu, mărire!”

(Sfântul Ioan de Kronstadt, *Liturghia – cerul pe pământ*)

Bogație și sărăcie de Sărbători

„Nu o să uit niciodată Crăciunul anului 1980.

Aveam paisprezece ani, Maria, sora mea, avea 16 ani, iar Jeni, cealaltă soră, nu împlinise încă 18 ani. Eram noi trei și mama.

Tata murise de 5 ani în accident la mină. Cu o lună înainte de Crăciun, preotul nostru a anunțat o colectă specială pentru cea mai săracă familie din Biserica.

A cerut ca fiecare să economisească timp de o lună ceva bani ca să dea acelei familii pe care membrii din comitet o vor considera cea mai săracă.

Ne-am gândit ce am putea face noi patru. Planul mamei a fost să mâncăm timp de o lună de zile numai cartofi.

Astfel, puteam economisi 300 lei. De asemenea, dacă vom sta cu becul stins seară de seară mai puteam economisi 100 lei.

Eu cu Maria am făcut curățenie la câțiva bogați, iar Jeni a vândut ceva felicitări făcute de ea.

Seara pe întuneric, vorbeam și ne imaginăm cum familia aceea se va bucura. Eram în Biserică noi și încă 80 de membri, iar mama a calculat că se va strânge încă de douăzeci de ori atât cât avem noi, mai ales că preotul ne aducea aminte în fiecare duminică de colectă.

Cu o zi înainte de Crăciun, am plecat cu Maria la magazin să schimbăm banii în bancnote nou-nouțe. Așa învățasem noi că trebuie să-I dăm lui Dumnezeu.

Am venit acasă cu 800 lei.

O bancnotă de 500 lei și trei bancnote de 100 lei. Niciodată nu avuseserăm atâtia bani. Nu ne păsa că n-aveam haine de Crăciun. Noi eram fericite. N-am putut dormi toată noaptea de nerăbdare.

A doua zi, în ziua de Crăciun, ploua cu găleata, iar noi n-aveam umbrelă.

Biserica era la 2 kilometri de casă, dar nouă nu ne păsa cât de ude vom fi. Jeni avea găuri în pantofi și a pus niște hârtie.

Pe drum hârtia s-a udat, iar ea era leorcă la picioare. Am stat bucuroase în Biserică, deși am auzit câteva fete de la cor râzând de rochiile noastre cele vechi.

Dar mai auziserăm asta și nu ne-a durut. Cu banii în mână eram bogate. Când s-a făcut colecta, mama a pus bancnota de 500 lei, iar noi fiecare câte una de 100 lei.

Pe drum spre casa cântam de bucurie. La amiază mama ne-a făcut o surpriză. Cumpărase 10 ouă pe care le fiersese și le-am mâncat cu cartofi prăjiți. Era ziua de Crăciun și noi ne simțeam așa de bine.

Dar pe la ora 15 a venit la noi preotul. A chemat-o pe mama la ușă. Când a intrat mama în casă era albă ca varul și ținea un plic în mână. Am întrebat-o ce este în plic și abia după jumătate de oră mama l-a deschis.

În plic era o bancnotă de 500 lei, trei bancnote de 100 lei și 40 de bancnote de 10 lei. În total 1.200 lei.

Nimeni n-a spus nimic, doar ne uitam la poada. Cu câteva minute mai înainte ne simțeam ca niște milionare. Acum, cu plicul în mână, ne simțeam ca niște copii teribili de săraci. Nouă ne părea bine că suntem bogați față de alții - că aveam cartofi. Apoi știam că suntem bogați că aveam o mama grozavă și mulți copii nu aveau mame defel.

Ne bucuram că eram trei surori în casă și atâtea familii nu aveau copii.

Știam că nu avem multe lucruri pe care alții le aveau, dar niciodată nu ne-am gândit că eram săraci, dar în acea zi de Crăciun am aflat că eram.